

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Det bødes der for (August Blom, DK, 1911)

Nordisk Films Kompagni

Ns 849/a (pdf: p. 2–10)

Ns 849/b (pdf: p. 11–19)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

50/6

Mærke: glück auf!

Tandlege E. W. d. Vælt

Smalby 23 Det bødes der for....!
Horus

Personerue: assessor Steiner 40 år Hr. Adam Pöhlseu?

frø Steiner 22 — frø Aggerholseu?

r. Eramer Hr. Johannes Pöhlseu?

Efter faa lykkelige Aars Agetskab begynder assessor
Steiners unge Hustru at skrante. — Det er gaaet med Hjertet,
og Lagerue anbefaler et Ophold i en Bjergegeu i Syd-
europa; skönt det falder hende haardt at forlade
sine Bille Laars Pige og sin haand for saa laugt et
Tidsrum, ser hun dog, at det er det rigtigste, og
fulgt af alle gode Fuskter damper hun sydpaa
med Ekspresseeu tilvirket af assessoreu, som lidadtit
søyer at holde Himmisret oppe. —

ad. I

Allerede en Maanedes Ophold dernede i den høje, reue
Luft gør Minderværker, og det er luttet gode Tidetu-
der, som Postbøidet bringer assessoreu i København.

ad. II

Efter 1/4 Aars Forløb kan Lagerue ved Hørsotellet erklære
Frø Steiner for helbredet, og hun erar fuldstaendig
gluvidet sit glimrende Hæmör, hvilket i Forbindelse
med hendes blonde Hønlid snart skaffer hende
et beundrende Hof blandt Herrerue af den internatio-
nale Koloni i den lille Bjergby. I denne Tid
af Kvittende Herrer dækker der pludseligt en

ad. III

mand op, som adskiller sig fra de andre i sit Forhold til Fri Steiner ved sin haavelige, næsten uforkæmmede Adfærd overfor hende. Han er smuk, yderst distingueret og præsenteres for hende som østnisk Linæjer v. Cramer. I Begyndelsen er han kin kift for hende.

ad. IV

En Episode paa Teunispladsen, hvor kin fælder og forstører sin Fod, og han, medens de andre herrer forvildede farer til alle Sider efter Køge, med et Initalt men sikkert greb sætter Foden i have igen, giver hende mere Interesse for ham. Han beslutter for enhver Pris at spænde ham iunder aaget for sin Triumpfoage.

ad. V

En livlig Flirt begynder. Han naar sin Hensigt — kin altfor godt, idet kin selv brænder sig paa den sydlandske glød, han lærer til Skide — siden at aue, at hvert af hans hede Ord kin er led i en verdensklog Forbryders kede Beregning. Efterhaanden svinder alt af hendes Bevidsthed idover denne mand, som kin frygter

ad. VI

— og elsker. Og en Karnevalsnat glemmer kin, paavirket af Musik, Vin og Sydens Nat, mand og Barn derlyenme, giver efter for hans Bønner og følger ham til hans Hotel. —

ad. VII

Der gaar en Nge i en vild Rykkeris, og kin sætter kin nam, da støret paa den hæsligste Maade rives fra Blaudværket. Han har været paa hendes Værelse om Formiddagen og har blandt andet henrykt

blændret seendes pragtfulde gamle Arvesmytkeer, de
gaar ind sammen, og man forlader hende under et
Paaskud, hvis ventur forgæves. Da hun kommer
tilbage paa sit Værelse, savner hun alle Smytkeerne
saemt en betydelig Pengesum; derimod finder hun
et Brev: "Nodsaget til at rejse. af visse grunde staar
du dig bedst ved ikke at anmeldte Tyveriet. Er iøvrigt
straks i Sikkerhed. Take for alt." — Sønderkæmst og
selvforagtede ser hun den mærkelige Virkelighed i
øjeblikke, og hendes første Tanke er den at klippse
Livstraaden over og synke hen i den evige glemsel.
Med denne Beslutning følger en underlig Kold Ro, som
forbavser hende selv, og hun vil netop gaa i gang med
at ordne de Smaating, som skal til en Side for den
lange Rejse, da hendes Blik falder paa et stort
Brev, som ligger paa Bordet. Hun aabner det uakkavisk.
Det indeholder kun et Fotografi af hendes hånd med
den lille Pige paa Armen; tværs over Billedet staar
skrevet — Vi to edages efter Mort — Da brister det for
den ulgkkelige, og en befriende graad glemmer sig i hende.
Hun ved nu, at den eneste Maade, hun kan so-
me sin Brøde paa, er den at rejse hjem og søge
at gøre godt med de to, hvad hun har forbrudt.
Samme Aften fører Ekspresen hende nordover og
hjem.

Ved Ankomsten paa Københavns Banegaard overvælder

ad. VIII

ad. IX og X

IX

IX

IX

ad XI

glusquet hende, og instinktmæssigt inddrager hvin
sig sin hands Kartegge, men hans Gulek og Bar-
nets Kærlighed faar hende snart igen paa ret Køl,
og hvin ofrer en rørende Omkvi paa de to. Efterhaan-
den som det uilyggelige Liide viger tilbage i Mørket,
vender ogsaa hendes Livslyde tilbage, og alt er
som før. — Men hviets Love er ubønhørlige. En Aften,
da de alle tre er i Tivoli, faar hvin tilfældigvis
Gje paa v. Oranier, der aabenbart er paa Rov her i Følge
med et Par andre internationale Stortjoe, han ser
ikke hende, men — hvor længe vil hvin kunne ind-
gaa Skirken? og hvin ved hvin i stand til alt. Dette
Vode giver hende et Chok, som atter nedbryder, hvad
der allerede var vundet, og hver Time paa Dagen for-
følges hvin af disse magende Tanker, som aldrig
lader hende Ro. Hver usædvanlig Hyd faar hende
til at skifte Farve, og assessoren begynder atter at
blive stærkt bekymret for hendes Helbred. —

Assessoren holder Forhør. Hele Dagen har han ar-
bejdet med denne internationale Tyvebande, og efter
et langt Krydsforhør har han nu drevet Hovedman-
den, som ikke er nogen anden den saakaldte v.
Oranier, saa vidt, at det vilde være haabløst at
magte videre overfor de ovenrædende Beriser. Tyren
staar skulende og inddedt rasende, fordi han har
ladet sig overliste, og assessoren kan daadligt skjule

ad. XII

ad. XIII

ad. XIV

en vis Trængsel over at være ved Haaret. Han er lige
ved at lade Arrestanten føre ind, da hans Klustrer
idetsamme uanmeldt kommer ind i Lokalet, hun
iler over gulvet og lusker Assessoren snillede en Bænk
i Pret; han kysser hende let paa kinden, og hun vender
sig for at gaa. Imedens har r. Cramer faaet Øje
paa hende, han opfatter straks Situationen og beslutter
at løvne sig paa Assessoren. Han træder et Skridt
frem og stiller sig i Vejen for den rædselsslagne Kvinde,
som straks genkender ~~her~~, og medens han betragter
hende med sine hypnotiserende Øjne, ^{idet} ~~medens~~ et ødt
Smil tegner sig om hans Mund, er det som om alt
hvis og hys forsvinder af hendes Ansigt, og hun
staar som en Støtte med sine tomme Øjne rettet mod
hans — staar og venter Waadestødet som Tyren Mata-
doreus Klunge. Nu kommer det høst: „Deres Klustrer har
været min Elskeriinde, Hr. Assessor!“ — Maallo's staar
Assessoren, og hans Øjne søger Klustrerens. Han møder kun
dette usigelig, maabløse Blik, og hans Læber dirrer, som
vil han gøre et Spørgsmaal, men Tungen nægter at
gøre Øjeneste. Da er det pludselig, som om Alverdens
Hud gylder rødt for hans Øjne, med et Tigrerspring
er han inde paa Forbryderen, et greb i hans Strube,
og de sniller om paa gulvet. Da det tilbenede Personale
lidelig faar sine skilt, ligger der et livløst Legeme paa
gulvet, og Assessoren strækker roligt sine Hænder frem

og overgiver sig i den bestyrkede Overbetjents
Hænder. Inden han føres bort, ser han endnu
mer til sin Kæstner, som har staaet uirørlig under
det forefaldne, der hænger i ham et Haab, om at
det hele Kiin var en næslig Drøm; hans Pjue søger
ligesom tryglende hendes, men han læser intet
i dem, og med brøvet Hovede gaar han ind til sin
Straf. Orku er reddet. —————

Tilbage staar hans Kæstner og stirrer ind i en tom Fremtid.

Arrangementsskizze.

I Afrejse. Københavns Banegaard. Assessoren, Barnet, en stor
gammel Tjuestepige. Friien bevægt. Manden søger at opvække
hende. Pigen træder paa Foden af en klodset Soedat og skælder
ud. Optrinet faar dem alle til at le, og Toget glider bort.

1 Maaned senere II Hjemmet i København. Postbudet bringer Breve. Litter gode
Efterretninger. Assessoren faar et Anfald af Kængsel, men trøster
sig med sit Arbejde og Barnet.

3/4 Aar senere III Denneque af Kirkestedet. Picnic i Skoven. Kirkester, flest
Herrer, enkelte Damer har lejret sig i det grønne. Den nyaa-
komne s. Cramer møder dem her og præsenteres. Friie
Steiner kaad, foreslaar Væddeløb mellem Herrerne, medens
de øvrige Damer viser deres jalousi paa forskellig Maade.
Pinden er en Rose, hvin bærer ved sit Bryll. s. Cramer sejrer
og modtager nonchalant Rosen. Man bryder op og

gaar hen ad Skovvejen. Ved Omdrejningen staar en frækt
grimende Tøs, og v. Cramer tilkaster hende Rosen. Fri S. bider
sig i Læben og bliver unaturligt livlig.

Kærlighedens Tennisplads. Der spilles af flere Par. v. Cramer IV
er Tilskuer og hans Qvæ følger Fri S. ³ Bevægelser; man
har Indtrykket af, at hans ~~Hjerte~~ Hjerte generer hende, III
og hvin er flere gange kejtet; hver gang ser hvin op og
möder hans overlegne Smil. Begierlig forsøger hvin at stram-
me sig op, men falder og forrider Foden. Alluindelig Be-
styrtelse. Herrerne forsøger at rejse hende op, men gør hvin
ondt narre; sluttelig lader de hende ligge og farer i
hver sin Retning efter Løge. v. Cramer gaar hen og til-
byder sin Hjælp; men hvin vender Hovedet bort og trækker den
syge Fod op under sig. Hvin mange Ord kvæler han ned og
bringer med et fast Tag Foden i Lave igen. Hvin skriger
af Smerte, men da hvin lidt efter kan rejse sig og støt-
tende sig til hans Arm gaar op mod Hotellet, hvor de
möder hele Redningsmandskabet, sender hvin ham et
taknemligt og beundrende Blik. II

Faa Dage senere. Fri St. og v. Cramer nyder solo deres Caf- V
fe paa en Udsigtskøj. Han har aflagt sin tidligere Maske
og udfolder nu alle sine charmerende Egenskaber.

Frihøfts-karneval. Aften. Parken illumineret. Glimrende VI

Belysningseffekter. v. Cramer, maskeret som Mefisto
finder snart fri St. i Trindlen; de danser sammen.
I en afsides Pavillon, hvor Champagne flyder, faar han
det første Kys. Inden masken falder forer han hende
til den ventende Bil, som stanser udenfor hans Bopæl

VII Faa Dage senere. Hendes Farelse. Hun staar i hast Hæglig
og ordner sit Haar, da han kommer listende ind. Hun
forfærdes over hans Dristighed og beder ham gaa; han
beroliger hende, ingen har set ham. Hun prøver smyk-
kerne mod sin Hals, medens han undersøger Adgangen
til Skiffen, hvorfra hun tog den. Spøgende jager hun
ham ind, og der aftales et senere Møde.

VIII Mødet i Parken; de spadserer sammen. Han foregiver
at have glemt nogle Papirer og gaar at hente dem. Hun
sætter sig paa en Bænk og venter.

IX Indbruddet paa hendes Farelse. Han skriver Brevet og læg-
ger det paa Bordet.

X Medens bliver hun ritualmodig og gaar tilbage til
sit Farelse. Opdager Brevet og syner sammen i vild
Fortvivlelse. Kærligheden er som brændt ud af hendes Hjerte;
tilbage er kun Selvforagt og Had. Hun overøger Selvaord; bliver
roligere. Finder nu Brevet hjemme fra og græder sin Luust ud.

Begynder sine Rejseforberedelser.

Ankomst paa Høvedhavns Bøuegaard.

XI

Tivolibesøget. Næsten for Pantomimetheatret. Hien og Assessoren XII
glæder sig sammen over Barnets Høvedskelse, da Pierrot
viser, ^{sig} man ser af hendes hele adfærd, at hien har
villet glemme og har skinnest det. v. Cramer kommer forbi.
Hien bliver ligbleg og synder tilbage paa Bøueken. Kort efter for-
tæder de Haven. Assessoren meget betyngnet.

Scene i Hjemmet. En Aftenstund. Hien syer, han læser, Bar XIII
net leger. Det ringer paa døren. Assessoren vil aabne den, men
hien holder ham tilbage, skælvende over hele Legemet. Det
viser sig at være en sølle fattig Rejsende. Assessoren søger at
berolige hende; det lykkes hien halvt. Hien er bleven usager og
Ajene flakker i en evig angst.

X

Scenen i Retslokalet. Til Stede foruden Hovedpersonerne,
en Fuldmagtig, en Betjent, 2 Retsvidner.

XIV

Mellem XIII og XIV blev indskydes Baudens Paagribelse under
en kommetgnerioperation i Tivoli.

Det ködes der för!

Personerne.

Assessor Steiner. 38 år.

Eller. hans hustru 26 "

v. Gramer. 30 "

Steiners lille pige.

En gammel Herrest pige.

Kjæreste (Løber og Steiner)

En blodset Soldat.

En fast Tøs.

Karnevalsgæster

En Piccolo.

En Overbehold.

Rejsedagene.

Pivolk - Politikerne.

1/2
1
1 Billedde

Novibaryarden.

Heire, Fren, Barret og en gammel Jernstøper
ankommer. Fren besøger Heire, siger at opvække
hende, men man ønsker hans Bevægelse og at
skulle skilles fra hende. Bilen kører foruden
af en kasket Soldat. Den brugs kærind, og Heire
more sig derover. De flygte Afgang. Fren smutter
ind. Brand og Barn og lige kærind. Den kærind
føjet. Toget glider bort.

2 Billedde

Musaned efter.

Heires dødsstunde.

Heire ligger med sit Barn. Bilen er med den
fra Fren, hvor denne Meddelelse, at hende
opholds i Byergene i Schweiz har haft en god
Virkning på hende. Nu er hun snart helt
rode. Heire får et Anfald af Snylde,
men trøster sig snart med Barret.

3 Billedde

I Byergene af Kistokellet

man ser Kistokellet i Byergene. Der er adskillige
Graver med Kirgestene, Længe og Herrer, ligger
sig. v. Cranes komme til. hilsen. Den kærind
kærind og overgiver. forekommer Kistokellet er mellem

29
Herrene. kammerne er jaloux på hende. Hun
indsætter som Kris den Rose, hun bærer ved sit
kryds. Herrene løber. Forskellige komiske Momente,
hvide Løbet. v. Crames vinder. Modby Rosen
meget uordentligt. Man kryder op. En fast,
spirende To kommer og ligger. v. Crames giver
hende Rosen. Hun kysser på Fingeren til ham.
Alka bider sig i Læben og bliver foreent livlig.

4 Millede

Udvallets Tennisplads.

Alka og en anden Dame spiller Tennis. There
Herb som Tilskuer, deriblandt v. Crames.
Danserne følger i almindelighed Alkas Bevægelser, og
man har Indtrykket af, at hans Skridt
generer hende. Hun er flere gange keilet, og
hvorefter hun ser op, når hun hører hans
lyde. Dybtlig forsojst hun at stramme
sig op men balder og forstør Toden.
Almindelig Beskytelse. Herrene forsojst
at rejse hende op, men det går ikke. Udsætt
fåer afsted i forskellig Retning efter Dage-
v. Crames går hen og tilbyder sin Hjælp, men
hun vender sig bort. Hans hender hør
med. gik med et fast, urigtigt Toz om Toden
og kringler den i Lave igen. Hun skriger først af

3. Lurke, men da hun snart efter kan
repe sig og stakket til hans Arm kan
gaa op mod Hotellet, sende hun ham et
paknemt Blik.

5 Billeder

8 Dage efter

Hotellets Veranda.

Elka og v. Cramer nyder ganske solo deres Kaffe.
Han har afløst ~~sin~~ sine tidligere kolde
bruste og indfoldes nu alle sine charme-
rende Egenskaber. Elka er tydeligt nok meget
forelsket i ham. Han bøger hendes Haand,
kysser først den, som den søjne Arm, senere
hendes Hals og endelig kinden. Elka er
langt borte aflyksalighed.

6 Billeder

Samme Aften.

Hotellets Sal med Udset til Bergene.

Der er Trilufsskarnival. Fri Elka og Cramer
nyder sig fortreffeligt. Han er i hvid Gæledragt,
hun i hvid Tjerskedragt. Efter en lango karnival
de Arm i Arm her i Berginden. Han brister
nødt til hende. Hun rødmer og bøjer hastig
Hovedet. Hals med kraft før han kunde ud.

7
F Billede

en Koldgang.

Cransy og Elka kommer. Stands udenfor en
dør. Kun gør lidt brodstand men kun på
Skrimt. De går derind.

8 Billede

Elkas Værelse.

De kommer ind. Han pletter Gardinerne
ned. Stands Lyset. Skridet ved at se alle
hendes dejlige Smykker som ligger i en Kasse, de
stod på Bordet. Han betragter dem med
frimkænde Øjne. Sætter dem strax ifør, går
hen til kuffet - giver hende sine Arme,
kysser hendes Barm og Hals løst og konigt
henderne på Divanen.

9 Billede

Køben efter.

Ved Standen

Elka går og venter forresten på Cransy.
Han kommer ikke. En Piccolo kommer med
et Brev til hende. Hun sætter sig på
Bænken og læser: Nødsaget til at rejse af
sine Grunde skal hun brydes ved ideen at
arbejde Lyverich. Tak for alt. v. Cransy.

57. Sofordet springer hvin og g skyder afsted.
10. Billede

Ukas Verelse.

Hvin kommer ind. Lige alle tre. Boken
med Luykeme og Tom. Lørdeskerist og syder
hvin og Tom en Stol. Vil først springe ind af
Vinduet, men faar Gje paa Barmen og
prøvedes Billeder. Vil staa hjem. Begynder
sine Reforberedelse.
11. Billede

Novotearne parden

Sojet kommer ind. Alka kapper ind. Stormende
gensyn mellem Henrik, Barmen og Alka.
12. Billede

Ursandede efter.

F. Sivoli.

Henrik, Ukas Barmen staa og se paa
kantskinnene. Alka er glad og tilfreds og naar
sig over Barmen. Skidselig bliver de Rose
blanser i Blikken. En dommeby og
fanger. Mange der har ham frem. Det er
v. Cranes. Alka skriger uvilkaarligt, da
hvin ser ham, og trækker Mand og Barm derfra.

9. Heries berolige hant og de gaae bort.

13. Billedet

Køjskøben.

Alka er evig utyphelig. Det offentlige færes hær
sammen; Røddel. Barnes komme. Heri sig
at adprede Tankerne ved at lege med det.
Heries ind. Faar Ordstøjet paa. Tojer sin
Mappe under Armer. Gaaer Kone og Børn
og gaae. Alka synker trist ned paa en Stol. Daaet hærts hærts

14. Billedet

Retslokale.

Heries ind. Nilsen paa Regentens. Tojer
Mad bag Skranken. Giv Orde til at føle
Bokeryderen ind. v. Cranes føre ind med
Kandjær paa. Torkent bezynder, men
v. Cranes rejser alt.

15. Billedet

Køjskøben.

Den lille pige bliver pludselig syg. Alka er
meget chystelig. Bedes Ligen køjskøben i
Leng, mederne hær selv gaae til Køjen og
til sin Mand for at fortælle det. Her
gaae.

Restskælet.

Meiner bekeer stadig med v. Cramer, der først
 nægter. Såren åbnes - og Elka trødes rask
 ind, uden at se v. Cramer, der staar lidt i
 baggrunden. Min ilt, hen til Assessoren og
 fortæller ham, at Barnet er sygt. Han bliver
 irrt og men bager sig sammen og klapper
 hendes bevoligende paa kinden. Min vil
 gaa, men v. Cramer, der først har opfattet
 Situationen, stiller sig med et Triumf:
 kunde Lunit i Vegen for hende. Adskill:
 sløzen genkender min ham, og medens han
 betrakter hende med sine hypnotiserende
 Øjne, ser det, som alle Liv og Lys forvinder
 af hendes Ansigt. Min staar som en
 Stille med sine kornne Øjne rettet
 mod hans - staa og overhaa Haadebider.
 kendet; kommer det best fra v. Cramer:
 Lenes Historie har søgt min Elskeminde i
 H. Moritz, H. Assessor! Meiner stikker
 forfarer paa dem begge. Hans Øjne
 siger Mislykken, men han vilde kun
 dette usigtly brødtose Blid, og hans

8
Løber ditte, som vilde han gøre et Sjæls-
maal, men Tingen troedes at gøre Guds-
da er det pludselig, som en Alverdens nød
gyder rødt for hans fjerne. Med et Tjerspring
han indde på Færgerderem, et Gælle ^{hans}
Strike - og de ritter rimt på Guld.
Da berøvet endelig fra dem skilt,
ligger der et listet Algenne på Guld,
og Assessoren overgiver sig roligt; den
besyttede Dødslynt ~~ikke~~ under Inden
han foris bort, ser han endnu engang
over til sin Kiste, som har et snak
irselig, under det furefaldne. Der bliver
; han et Raab om, at det hele kun var
en kostig Døds, hans fjerne søjs kryglende
perdes, - men han løser intet; den
med hoved hoved, som han ind til
sin Straf. Hans Ord er reddet. Sin
derkennit synder. Alka om faran
Stranken.